

Άρειος Πάγος 293/1973,

Πηγή: Ποιν. Χρ. Τόμ. ΚΓ' 1973 σελ. 519

Περίληψη: "Έννοια και κριτήρια αμελείας. - Ορθώς και ητιολογημένως κατεδικάσθη επιβλέπων μηχανικός, όστις κατά την εκσκαφήν υπογείου δεν έλαβε τα κατάλληλα μέτρα ασφαλείας, εφρονεύθη δε εργάτης εκ της καταπτώσεως χωμάτων".

Απόφαση Δικαστηρίου

Προεδρεύων ο αντιπρόεδρος: Κ. ΠΑΥΛΙΔΗΣ

Εισηγητής ο αρεοπαγίτης: Κ. ΜΑΡΜΑΡΑΣ

Δικηγόρος Α. Καρύδης

Επειδή κατά την διάταξιν του άρθρου 28 Π.Κ. "εξ αμελείας πράττει όστις ένεκεν ελλείψεως της προσοχής, ην ώφειλεν εκ των περιστάσεων και ηδύνατο να καταβάλη, είτε δεν προείδε το εκ της πράξεώς του παραχθέν αξιόποινον αποτέλεσμα, είτε προείδε μεν τούτο ως δυνατόν, επίστευσε όμως ότι δεν θα επήρχετο. Ούτω προς εξακρίβωσιν της εξ αμελείας ευθύνης ληπτέα υπ' όψιν αφ' ενός μεν και κυρίως πάσαι αι αντικειμενικαί περιστάσεις, υφ' ας ετελέσθη η πράξις, ίνα εκ τούτων κριθή εάν κατεβλήθη υπό του δράστου η επιβεβλημένη εις πάντα συνετόν άνθρωπον προσοχή, βάσει των νομικών κανόνων, της κοινής πείρας και της λογικής, προς δε και αι προσωπικαί του δράστου περιστάσεις και ικανότητες, ίνα εκ τούτων κριθή και εάν ηδύνατο να προΐδη και αποφυγή το επελθόν αποτέλεσμα, προς θεμελίωσιν του μεταξύ του αξιοποιού αποτελέσματος και της βουλήσεως του δράστου εμμέσου αιτιώδους συνδέσμου. Καθ' α εκ της προσβαλλομένης αποφάσεως του Τριμελούς Εφετείου Αθηνών προκύπτει, ο αναιρεσιών εκηρύχθη ένοχος επί τω ότι ένεκεν ελλείψεως της προσοχής, ην ώφειλεν εκ των περιστάσεων και ηδύνατο να καταβάλη, επέφερε τον θάνατον του εργάτου Σ.Λ., χωρίς να προΐδη το εκ της πράξεώς του επελθόν αποτέλεσμα ειδικώτερον το εκδόν την προσβαλλομένην απόφασιν Εφετείου εδέξατο ότι ο αναιρεσιών, ων μηχανικός και επιβλέπων ανεγειρόμενον όροφον Ξενοδοχείου, κατά την γενικήν εκσκαφήν υπογείου χώρου και επέκτασιν του κτιρίου, καίτοι η πορεία της εκσκαφής ήτο ύψους 7 μέτρων και το έδαφος σαθρόν και ουχί σκληρόν, καθ' ότι ήτο γαιοημιβραχώδες με σποραδικά βραχώδεις εμφανίσεις, ως αντελήφθη, άλλως ηδύνατο να αντιληφθή από της ενάρξεως των εργασιών, ότι υπήρχε κίνδυνος καταρρεύσεως χωμάτων εκ του μετώπου της εκσκαφής, χωρίς να λάβη τα προς ασφάλειαν και αποτροπήν κινδύνου ζωής των εις τον πόδα της εκσκαφής εργαζομένων, ενδεικνυόμενα εκ του νόμου της κοινής πείρας, των συνθηκών των εκάστοτε εμφανιζομένων και υπό των τεχνικών κανόνων επιβαλλόμενα μέτρα ασφαλείας και δη την στερέωσιν του μετώπου της κατακορύφου εκσκαφής δι' αντρεισμάτων ικανών ν' αντιμετώπισι τυχαίαν πτώσιν και κατάρρευσιν όγκου χωμάτων, ανέθεσεν και επέτρεψεν, υπό την άνω ιδιότητά του, εργασίαν εκσκαφής εις τον προρρηθέντα εργάτην, εις μέρος ένθα υπήρχε τοιούτος κίνδυνος, με αποτέλεσμα να καταρρεύση το μέτωπον της εκσκαφής και να καταπλακωθή ούτος εκ των καταπεσόντων χωμάτων και να υποστή τας αυτόθι περιγραφομένας κακώσεις, εξ ων επήλθεν ο θάνατος αυτού.. ωσαύτως εδέξατο ότι παρεβίασεν τους κοινώς ανεγνωρισμένους τεχνικούς κανόνας, παραλείψας να στερεώση το μέτωπον της ως άνω εκσκαφής κατά τα προεκτεθέντα, και ότι δεν επέβλεψε ίνα μη εκ της τυχαίας πτώσεως και υποχωρήσεως του μετώπου προξενηθούν ατυχήματα εις τους εργαζομένους. Τα ανωτέρω εδέχθη η προσβαλλομένη απόφασις, αφ' ου διέλαβεν ειδικήν και εμπεριστατωμένην αιτιολογίαν και δη έκθεσιν των εκ της αποδεικτικής διαδικασίας προκυψάντων πραγματικών περιστατικών, των αποδεικτικών στοιχείων, εξ ων συνήχθησαν ταύτα, ως και των νομικών λόγων, δι' ους υπήχθησαν ταύτα εις τας εφαρμοσθείσας ουσιαστικάς ποινικάς διατάξεις, των άρθρων 26, 28, 83, 84 § 2 δ. 286 και 302 Π.Κ. και 1, 26 § 2, 36, 38 και 40 του από 17-2/19-4/1956 εν συνδυασμώ προς το άρθρον 3 του νομ. Γ=)ΛΔ 11911 (Β.Δ. 25/8-5/9/20 "περί κωδικοποιήσεως των περι υγιεινής και ασφαλείας των εργατών διατάξεων), ων τα τε εξ αντικειμένου και εξ υποκειμένου συστατικά στοιχεία συντρέχουν εν προκειμένω, ορθώς δε ηρμήνευσε και εφήρμωσε ταύτας, άνευ ασαφειών και αντιφάσεων, όθεν ο λόγος του κυρίου δικογράφου περί εσφαλμένης ερμηνείας και εφαρμογής των ως άνω διατάξεων, ως και ο τοιούτος του δικογράφου των προσθέτων περί ελλείψεως αιτιολογίας, είναι απορριπτέοι, ως μη βάσιμοι, καθ' όσον δε διά του ως άνω, εν τω αναιρετηρίω, λόγου αποδίδεται τη προσβαλλομένη απόφασι εσφαλμένη εκτίμησις των ανελέγκτως δεκτών γενομένων πραγματικών περιστατικών, ως προς την εις τους μετά του αναιρεσιόντος συγκατηγορηθέντα ανάθεσιν εργασιών της οικοδομής είναι απορριπτέος ούτος, ως απαράδεκτος.